

STANISŁAW ŚLĄSKI (1894-1959)

Urodził 15 kwietnia 1894 roku w Pasierbach jako syn Bartłomieja i Jadwigi z Cwojdziańskich. Miał rodzeństwo: Mariannę (ur. 1883), Ignacego (ur. 1886, zm. we Francji), Antoniego (ur. 1888, zm. 7 stycznia 1973 roku w Poznaniu), Stanisława (1891-1893), Jadwigę (ur. 1895, zm. 19 grudnia 1963 roku w Wilkonicach), Jana (ur. 1897, zm. 20 września 1979 roku w Sin-le-Noble we Francji), Kaspra (ur. 1900), Walentynę (ur. 1902), Stanisławę (ur. 1906).

W czasie I wojny światowej został wcielony do armii niemieckiej. Służył w II batalionie jazdy Pułku Grenadierów Nr 1. Był ranny przed 8 czerwca 1915 roku. 1 stycznia 1919 roku wstąpił jako ochotnik do Straży Ludowej w Kobylinie. Brał czynny udział w oswobodzeniu Krotoszyna. Walczył przeciwko Grenzschutzowi na odcinku Zduny. 10 stycznia 1919 zaciągnął się do 1. Pułku Ułanów Wielkopolskich – późniejszego 15. Pułku Ułanów Poznańskich i służył w tej jednostce do 10 lutego 1923 roku. Stopień wojskowy – starszy ułan. Następnie mieszkał w Poznaniu przy ulicy Szamarzewskiego 8. Zawód – mistrz obuwniczy. Okupację niemiecką przeżył wraz z rodziną na robotach przymusowych w Niemczech.

Zmarł 24 października 1959 roku w Poznaniu. Spoczywa na Cmentarzu Parafialnym Parafii Najświętszego Serca Jezusa i św. Floriana w Poznaniu.

Odnaczony był Medalem Niepodległości (Monitor Polski 1932/293) i Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym (1960).